

Žil, zomrel, bol pochovaný,
vstal z mŕtvych, prichádza

59-0329S, Jeffersonville, IN
(LIVING, DYING, BURIED, RISING, COMING)

William Marrion Branham



www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v apríli 2016.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke



www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

V to jasné bezoblačné ráno; (Spievajme to teraz.)

Keď mŕtvi v Kristu vstanú;

A budú mať podiel na sláve Jeho vzkriesenia;

Keď sa Jeho vybraní zhromaždia na druhom...

Žil, zomrel, bol pochovaný, vstal z mŕtvych, prichádza

(LIVING, DYING, BURIED, RISING, COMING)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu pri východe slnka 29.3.1959
v Jeffersonville, IN

¹ Je to poza čímkol'vek, čo by sme dokázali vyjadriť v ľudských jazykoch, ako sa dnes cítia naše srdcia, keď sme tu zhromaždení v toto slávnostné posvätné ráno. Toto ráno reprezentuje ten čas, keď sa naše náboženstvo stalo skutočným, pretože to bolo zmŕtvychvstanie Tvojho vzácneho Dieťaťa, ktorý prišiel vykúpiť celú ľudskú rasu. A my sme tu dnes ráno, aby sme oslávili to najväčšie zvrchované víťazstvo, Pane, ktoré nás učinilo viac ako premožiteľmi smrti i pekla a hrobu. A ďakujeme Ti, že po všetkých tých rokoch, ktoré prešli, sa stále zhromažďujeme skoro ráno v toto Veľkonočné ráno, aby sme Ho uctievali, pretože veríme, že On znovu príde.

² A modlíme sa, nech by si nám odpustil všetky naše hriechy a naše previnenia, ktoré sú voči nám zaznamenané, ako pokorne vyznávame naše chyby a prijímame Jeho zmierenie za naše hriechy. Uzdrav nemocných, ktorí sú v našom strede, Pane. Pomôž nám, ako čítame Tvoje Sväté Slovo, ktoré je Zdrojom všetkých právd, ktoré si nám zanechal, aby sme podľa nich žili a verili im.

³ A nemodlíme sa iba za túto skupinu, ktorá je tu zhromaždená, ale po celom svete, lebo vyhliadame s dychtivým zrakom a túžiacimi srdcami po Jeho návrate. Dnes stojíme v temnosti, v chaose, že takmer kedykoľvek môže nejaký fanatik kvôli niečomu vybuchnúť a stlačiť jeden malý gombík a celý svet by mohol byť roztrhaný na kusy. Ako nám to bolo povedané od autorít, že vojny budú trvať iba niekoľko hodín, ak sa to ešte znova udeje... A, ó, ako dnes stojíme na okraji ďalšej vojny. Potom Cirkev stojí na okraji toho najslávnejšieho vzkriesenia, lebo budeme spoločne vytrhnúť so spiacimi svätými, aby sme stretli Pána v oblakoch a navždy boli s Ním.

⁴ Prišli sme, aby sme Ťa uctievali, Pane. Prijmi nás dnes. Požehnaj čítanie Tvojho Slova, spievanie piesní, kázanie Evanjelia, prijmi modlitby kajúcnych. Vypočuj modlitbu nemocných a osláv

Samého Seba, lebo o to pokorne prosíme v Mene Ježiša, Tvojho Syna. Amen.

⁵ Pre vás, ktorí by ste si radi vzali to miesto, kde to dnes ráno čítame pre naše Písmo...

⁶ A je nám ľúto, keď vieme, že nemáme miestnosť na sedenie pre túto milú skupinu ľudí, ktorí prišli dnes skoro ráno, aby s nami uctievali, z rozličných cirkví a z rozličných štátov; a dnes ráno sú tu v modlitebni zhromaždené dokonca rozličné národy kvôli tomuto najslávnejšiemu uctievaniu Pána.

⁷ Prial by som si, aby ste sa obrátili do Knihy Žalmov, Žalm 22. Viem, že toto je trochu neobvyklé miesto Písma na čítanie pre Veľkonočnú bohoslužbu, ale Boh je neobvyklý.

⁸ A teraz, po tomto zhromaždení budeme mať asi hodinu prerušenie, aby ste mohli ísť na raňajky. A potom služba nedeľnej školy začne o 9:30. A ihneď po službe nedeľnej školy tu v bazéne bude služba krstu. A potom o šiestej poobede budú vydávané modlitebné karty pre zhromaždenie s uzdravovaním, ktoré bude dnes večer. A ak máte akýchkoľvek milovaných, ktorí sú nemocní a v núdzi, nezabudnite ich dnes večer priviesť, lebo toto bude každopádne naposledy, kedy to budeme môcť mať na nejaký čas. O piatej ráno odchádzam do Los Angeles a naprieč západným pobrežím kvôli sériám zhromaždení.

⁹ No, v Žalmoch 22, budeme čítať.

Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?! Ďaleko sú od môjho spasenia slová môjho kriku.

Môj Bože, volám vodne, a neodpovedáš; volám v noci, a niet mi utíšenia.

Ale ty si svätý, ktorý tróniš na chválach Izraelových.

V teba dúfali naši otcovia; dúfali, a vyslobodzoval si ich.

Na teba kričali a boli vytrhnutí; v teba dúfali a nehanbili sa.

Ale ja som červ a nie človek; som potupou človeka a opovržený od ľudu.

Všetci, ktorí ma vidia, sa mi posmievajú, otvárajú posmešne ústa, pokyvujú hlavou

a hovoria: Uvalil svoju vec na Hospodina; nech ho vyslobodí; nech ho vytrhne, lebo ved' má v ňom záľubu!

Cirkev; vzkriesenie z tohto hriešneho života do Večného Života skrze Krista. Vypočuj našu modlitbu.

⁶⁰ A dnes, ako pôjdeme do iných služieb, do vyučovania nedeľnej školy, ó, Pane, hovor opäť a nech môže byť zvláštne zohriatych mnoho srdc. A nech dnes ráno prídu po tuctoch do tohto bazéna, v toto Veľkonočné ráno, aby boli pochovaní s Pánom Ježišom prijímúc Jeho obeť. Nezáleží na tom, do akej cirkvi patria alebo s akou náboženskou sektou majú obecenstvo, to nič neznamená. Ale prijali tú Obeť? Vyznávajú, že nie sú vôbec dobrí, ale že Ježiš bol Ten jediný dobrý? A On zomrel za nás na našom mieste. A vzal naše hriechy a pochoval ich a stojíme jedine v ňom. Naše cirkvi nemôžu pochovať naše hriechy; náš vlastný život nemôže pochovať naše hriechy; ale Kristus naše hriechy pochoval v mori zabudnutia. Bože, daj, nech teraz budú tieto veci v Tvojich očiach slávne.

⁶¹ Potom dnes večer, Pane, nech by si prišiel v moci Tvojho vzkriesenia a zatriasol týmto malým miestom tak, ako ním ešte nikdy nebolo zatrasené. Nech sa zjavia znamenia a zázraky. Zopakuj to, ako to bolo pred pár nedeľami, Pane, keď nemocní a postihnutí boli zázračne uzdravení. Modlíme sa, aby to tak bolo znovu dnes večer na Tvoju slávu, Pane.

⁶² Odpusť nám teraz naše previnenia, Pane, a nech pre niektorých z nás toto môže byť skutočná Veľká noc, skutočná Veľká noc pre nás všetkých. A pre niektorých, ktorí nikdy nespoznali, čím boli tie Veľkonočné požehnanie, nech by to tak bolo dnes, že Kristus povstane v ich srdci s novou pozíciou, s novým životom. Nasmeruj ich na Golgotu. Lebo o to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

⁶³ [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.]... Koľkí z vás milujete Pána, len zodvihnite svoje ruky. Ó, to je nádherné!

⁶⁴ Počul som, že máš bábätko na posvätenie, brat McDowell. Vrátiš sa naspäť na službu nedeľnej školy, môžeš? Dobré, to bude skvelé. Vtedy budeme posväcovať bábätká. Vráť sa vtedy naspäť, ak ti to nevedí, ak to je v poriadku.

⁶⁵ A tak teraz, za chvíľu rozpustíme zhromaždenie, takže môžete ísť na svoje miesta a naraňajkovať sa, potom sa vrátíme späť. Sme radi, že ste tu boli.

⁶⁶ A teraz, len povstaňme. A tá istá pieseň, ktorú sme tu mali pred chvíľou, „V to jasné a bezoblačné...“ Koľkí z vás v sebe majú tú nádej, nech vidíme vašu zodvihnutú ruku. Povstaňme.

Ked' tam bude vyvolávaný ten zoznam, budem tam.

Pracujme pre Majstra od... (Toto je pre vás, svätí.)... slnka;

Hovorme...

⁵⁶ No, vy, ktorí ste Kresťania a chcete dať Bohu sľub, že budete nadchádzajúci rok viac pracovať, zodvihnite ku Nemu svoju ruku.

⁵⁷ *Ked' tam bude vyvolávaný ten zoznam, budem tam.* (Nech vás Boh žehná.)

Ked' tam bude vyvolávaný ten zoznam;

Ked' tam bude vyvolávaný ten zoznam;

Ked' tam bude vyvolávaný ten zoznam;

Ked' tam bude vyvolávaný ten zoznam, budem tam.

⁵⁸ Drahý Bože, Ty vidíš každé srdce, ktoré tu je, a poznáš motívy a ciele. A modlím sa o milosrdenstvo. Bože, udeľ to, aby týmto ľuďom bolo preukázané milosrdenstvo. Dnes ráno prišli kvôli tejto hodine uctievania. Prišli sem na toto miesto, aby počuli Tvoje Slovo, a ako sme hovorili, keď si žil, nikdy nebol taký život ako ten Tvoj. Keď si zomieral, bol si ten Jediný, ktorý mohol takým spôsobom zomrieť. Keď si bol pochovaný, odniesol si naše hriechy ďaleko preč; majúť na Sebe hriechy ľudí vzal si ich do mora zabudnutia. Ale ako si vstal z mŕtvych, navždy si ospravedlnil. A my dnes stojíme a očakávame na Tvoj príchod.

⁵⁹ Bože, požehnaj ich. Pomôž nám. Uvedomujeme si, že nemáme veľmi veľa času, lebo to je rovno za dverami. A v jednej hodine odteraz, podľa vedcov, nemusí byť už viac národov. A modlíme sa, Bože, ako v toto Veľkonočné ráno stojíme na prahu Jeho príchodu, nádeje Cirkvi. Mnohé tisíce ležia tam v prachu zeme, očakávajú na tú hodinu a ich duše pod oltárom kričia, „Ako dlho, Pane? Ako dlho?“ Modlím sa, Bože, aby si ku nám hovoril. A daj nám pamätať, že nezáleží na tom, čo kedy urobíme tu na zemi, je to tak malé. A jediná vec, ktorú teraz môžeme robiť, je očakávať na Tvoj príchod a hovoriť o tom každému. Posolstvo je naliehavé. Nech by sme to rýchlo dostali do ľudí, aby si mohol kedykoľvek prísť. Predtým, ako tieto bomby, o ktorých hovoria; a tieto rakety, ktoré v jednej minúte môžu byť po tisícoch zoslané na zem ako sprcha; predtým, ako sa to stane, Ty si zaslúbil, že prídeš, Pane, vezmeš Svoj ľud. Bude to takým spôsobom, Pane, že až takmer v ktorejkoľvek minúte by mohlo byť vzkriesenie alebo Veľká noc pre

No, isteže si ty ten, ktorý ma vyťahol zo života matky, ten, ktorý spôsobil to, aby som mal nádej, keď som bol ešte len na prsiach svojej matky.

Na teba som uvrhnutý od narodenia; od života mojej matky si ty mojím silným Bohom.

Nevzd'ajuj sa odo mňa, lebo súženie je blízko, a preto, že nieto spomocníka.

Obklúčilo ma množstvo juncov, silní býkovia bázanskí ma obstúpili.

Otvárajú na mňa svoje ústa jako lev, trhajúci a revúci.

Som rozliaty jako voda; rozstúpili sa všetky moje kosti. Moje srdce je ako vosk; taje v mojich vnútornostiach.

Moja sila je vyschlá jako črep, a môj jazyk je prilepený na moje d'asná, a ešte ma položíš do prachu zeme.

Lebo ma obklúčili psi; rota zlostníkov ma obkolesila; prebodli moje ruky i moje nohy.

Počítam všetky svoje kosti, a oni hl'adia a dívajú sa mi.

Delia si medzi sebou moje rúcho a o môj odev hádžu los.

Ale ty, ó, Hospodine, sa nevzd'ajuj! Moja silo, pospieš mi na pomoc!

Vytrhni moju dušu od meča, z ruky psa moju jedinú!

Zachráň ma od úst l'va! Však keď som volal od rohov jednorozcov, ohlásil si sa mi.

Budem rozprávať o tvojom mene svojim bratom, vprostred shromaždenia ťa budem chváliť!

Vy, ktorí sa bojíte Hospodina, chváľte ho! Všetko semä Jakobovo, oslavujte ho! A bojte sa ho, všetko semä Izraelovo!

Lebo neopovrhne utrápeným a neoškliví si jeho trápenia ani neskrýva pred ním svojej tvári, ale keď pokorne volá k nemu, počuje.

Od teba je moja chvála vo veľkom shromaždení. - Svoje sľuby splním pred tými, ktorí sa ho boja.

Pokorní budú jest' a nasýtia sa, a tí, ktorí hľadajú Hospodina, budú ho chváliť. Nech žije vaše srdce až naveky!

Rozpamätajú sa a navrátia sa k Hospodinovi všetky končiny zeme. A všetky čelade národov sa budú klaňať pred tebou.

Lebo Hospodinovo je kráľovstvo, a on panuje nad národami.

Jest' a klaňať sa budú všetci tuční zeme; pred ním sa sklonia všetci, ktorí zostupujú do prachu, a nikto z nich nezachová svojej duše živej.

Semeno, ktoré mu bude slúžiť, bude pripočítané Pánovi v každom veku.

Prijdú a budú zvestovať jeho spravodlivosť ľudu, ktorý sa narodí, že on to učinil.

¹⁰ Nech Pán pridá Svoje požehnania k čítaniu z Jeho Slova. Chcem dnes ráno pri tejto príležitosti vziať päť slov a okolo tých piatich slov sa budem snažiť vyjadriť to, čo je na mojom srdci pre vás, ktorí dnes ráno uctievať. Chcem vziať týchto päť slov: „Žil, zomrel, bol pochovaný, vstal z mŕtvych, prichádza.“ [V angličtine: „Living, Dying, Buried, Rising, Coming“ – pozn.prekl.]

¹¹ A myslím, že básnik veľmi dobre vyjadril v tej piesni to, čo chcem povedať, keď napísal túto pieseň.

Ked' žil, miloval ma. Ked' zomieral, spasil ma.

Ked' bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč.

Ako vstal z mŕtvych, navždy ma slobodne ospravedlnil.

Jedného dňa prichádza, ó, čo za slávny deň!

¹² Nikdy tu nebol žiaden život žitý tak ako ten Jeho, pretože On bol Bohom zmanifestovaným (prejaveným) v tele, keď sa narodil. Bol vyjadrením toho, čím je Boh Otec. A Boh Otec, keďže je láskou, teda Ježiš bol kompletným vyjadrením lásky. Bol láskou od toho prvého momentu, keď Jeho malé detské ručičky hladili pekné líca Jeho matky. On bol láska.

¹³ A myslím, že to je to miesto, kde dnes mnohí zlyhávajú rozpoznať, že On bol láska. „Boh je láska a tí, ktorí milujú, sú narodení z Boha.“

⁵⁰ Prečo? Mám potvrdenie. On vstal z mŕtvych. Ako to vieš? On žije v mojom srdci. On žije v srdci Svojej veriacej Cirkvi.

⁵¹ Pomyslite na to, priatelia. Za chvíľu bude pripravený bazén s teplou vodou pre službu krstu, akonáhle sa vrátíme. Skloňme len teraz na chvíľu naše hlavy.

⁵² Zaujímalo by ma, či by tu dnes v našom strede bol niekto alebo mnohí, ktorí doteraz túto Obeť neocenili dostatočne, aby To prijali, a chceli by ste byť spomenutí v modlitbe, že Boh hovoril zvláštne do vášho srdca, že prijmete Jeho Obeť, očistenie vašej duše.

⁵³ A pamätajte, že dnes neslávim len čas nosenia nových klobúkov a nosenia nového oblečenia; čo je v poriadku; je to symbol niečoho nového, Boh urobil niečo nové. Čo je v poriadku. Ale nie je to len o tom. Veľká noc neznamená to. Alebo lov veľkonočných zajačikov alebo zajačích vajíčok a malé biele kuriatka, a tak ďalej, to nie je tá myšlienka, brat.

⁵⁴ Veľká noc je víťazstvo; je to víťazstvo, ktoré Boh dal nad zemou, že vzkriesil Svojho vlastného Syna z mŕtvych, „Každý, kto verí v Neho, nezahynie, ale má Večný Život.“

⁵⁵ Vzkriesenie môže byť v tvojom vlastnom živote. Ak to nemáš, zodvihol by si dnes ráno ku Nemu svoju ruku, zatiaľ čo máte sklonené hlavy, povediac toto, „Bože, pamätaj na mňa, aby ten vzkriesený Život, nech to môže byť v mojom srdci.“ Zodvihli by ste svoje ruky a povedali, „Modli sa za mňa, brat Branham, ako zdvíham svoju ruku.“? Nech ťa Pán žehná. Nech vás Boh žehná. Je tu ešte niekto ďalší, kto by zodvihol ruku a povedal, „Modli sa za mňa, brat, chcem prijať tento vzkriesený Život.“?

V to jasné bezoblačné ráno;

(Pomyslite teraz na to, zatiaľ čo to spievame.)

Ked' mŕtvi v Kristu vstanú;

A budú mať podiel na sláve Jeho vzkriesenia;

Ked' sa Jeho vybraní zhromaždia na druhom brehu;

Ked' tam bude vyvolávaný ten zoznam, budem tam.

Ked' tam bude vyvolávaný ten zoznam;

Ked' tam bude vyvolávaný ten zoznam;

(No, ak si nie ste istí, urobte to rovno teraz.)

zaplatený. On mal vo Svojej ruke potvrdenie. Bolo to Božie potvrdenie. Mal deti, Cirkev, veriacich. Všetok hriech zostal porazený. Cesta bola vyčistená. Nemohol viac ostať na zemi. Čo nás tu drží? Gravitácia. Gravitácia sa začala rúcať; stratila svoje zovretie. Prečo? Všetko potom zostalo dokonané. Čo sa stalo? On sa začal dvíhať zo zeme.

⁴⁸ „Chodte do celého sveta a kážte Evanjelium každému stvoreniu,“ vyšlo vyslovenie z Jeho úst. „Chodte do celého sveta a kážte Evanjelium každému stvoreniu. Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; ten, kto neuverí, bude zatratený. A tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria: V Mojom Mene budú vyhánat' zlých duchov. Budú hovoriť novými jazykmi. Ak zodvihnú hadov alebo vypijú smrtonosné veci, neublíži im to. Ak položia svoje ruky na nemocných, uzdravia sa. Lebo Ja žijem... Gravitácia sa odo Mňa odlomila. Hriech nemá žiadnu pozíciu; zomrel som za vás. Boh to dokázal a udelil potvrdenie vzkriesenia. A pretože Ja žijem, vy tiež žijete. Jedného dňa sa vrátim.“

⁴⁹ „Jedného dňa prichádza, ó, čo za slávny deň!“ Potom, keď... Žil, zomrel, bol pochovaný, vstal z mŕtvych, prichádza, nádej Cirkvi dnes.

Keď žil, miloval ma. Keď zomieral, spasil ma.

Keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč.

Ako vstal z mŕtvych, navždy ma slobodne ospravedlnil.

Jedného dňa prichádza, ó, čo za slávny deň!

(Čo to bolo? Päť vecí v piatich písmenách: J-e-ž-i-š.)

Keď žil, miloval ma. Keď zomieral, spasil ma.

Keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč.

Ako vstal z mŕtvych, navždy ma slobodne ospravedlnil.

Jedného dňa prichádza, ó, čo za slávny deň!

Očakávame na Jeho príchod;

A v jednom z týchto jasných bezoblačných rán;

Keď mŕtvi v Kristu vstanú;

A budú mať podiel na sláve Jeho vzkriesenia;

Keď sa Jeho vybraní zhromaždia v ich domovoch nad oblohou;

Keď tam bude vyvolávaný ten zoznam, budem tam.

¹⁴ „Boh tak miloval svet (to znamená tých nehodných milovania), že dal Svojho jednorodeného Syna, aby nikto, kto verí v Neho, nezahynul, ale mal Večný Život.“

¹⁵ On vyjadril Svoju lásku, keď bol tu na zemi, tak mnohými rozličnými spôsobmi, až to je nesporné, že bol tým najmilujúcejším stvorením, ktoré kedy žilo. A myslím, že tu v Jeho živote vyjadroval Boha. A jediný spôsob, ako môže byť Boh vyjadrený ľuďom, je skrze lásku.

¹⁶ A dobre to On urobil vtedy, keď prichytil jednu z najšpinavších žien, ktoré tam v Jeho dni boli, pravdepodobne. Skrátka ju našli vinnú a nebolo tam žiadne východisko, keď bola nájdená v cudzoložstve. A oni ju pritiahli pred Neho a povedali, „Čo hovoríš, aby sa jej urobilo?“

¹⁷ A keď sa ku nej otočil a povedal, „Ja ťa neodsudzujem. Choď a neheš viac.“ Namiesto toho, aby ju vyhodili na ulicu, aby bola vytiahnutá von a oni okolo nej ako svorka vlkov, aby ju ukameňovali a vzali jej život, Jeho láskavé, láskyplné, milujúce srdce sa zohlo dole do hriechu, v ktorom bola, povedal, „Ja ťa neodsudzujem. Len choď a neheš viac.“

¹⁸ A keď bol na Svojej ceste ku hrobu Lazára, myslím, že to je ďalší veľkolepý čas, keď vyjadril, čím je Boh pre ľudské bytosti. Nie len, že On je Bohom, ktorý môže odpustiť najnižší hriech, ktorý by mohol byť spáchaný, a odobrať vinu a urobiť ich nevinných skrze Jeho omilostujúcu lásku, ale po tom, ako nás smrť položí do ticha, On sa o nás stále zaujíma. Myslím, že to dobre vyjadril na ceste s Martou a Máriou, keď prišiel do domu, kde smrť ukončila život milovanej osoby. A na Svojej ceste ku hrobu, jednako, súc Bohom, vedel, že Ho mohol vzkriesiť z mŕtvych, vedel, že Mu bolo povedané, že v samotnom Jeho Slove ležala moc, aby ho vzkriesil z hrobu; jednako, keď videl Martu a Máriu a tých, ktorí milovali Lazára, zaplakal; Biblia povedala, že plakal. Čo to bolo? Jeho veľké milujúce srdce. Keď to uvidel, vedel, že Jeho priatelia sa trápili, bol utrápený spolu s nimi.

¹⁹ Som tak rád, keď viem, že On môže byť nájdený medzi tými so zlomeným srdcom. A v našich trápeniach, On nie je ten, ktorý by nás opúšťal. On stojí vedľa nás, keď všetko zlyhalo a posledné zemské nádeje došli do svojho konca, On je stále Bohom a On nás miluje. On bol vyjadrením Boha.

²⁰ A, ó, ako verím, že On túži po tom, aby Jeho ľudia boli tak pomazaní Jeho Duchom, že by sme mohli ísť jeden k druhému v skúškach a problémoch a vyjadriť Jeho súcit, ako to vyviera z našich

srdc, ktoré boli zrodené z Jeho Ducha, aby sa v Cirkvi odzrkadľovala láska živého Boha. To pekne vyjadrilo to, čo On povedal, či vlastne básnik povedal: Keď žil, miloval ma.

²¹ A to ukázalo to, čo urobil pre celú ľudskú rasu, spôsob, akým Boh predstavil Samého Seba v Ježišovi Kristovi. On vyjadril Svoje stanovisko ku ľudskej rase, aby odpustil a miloval tých, ktorí neboli hodní milovania. A zaujímalo by ma dnes v toto Veľkonočné ráno, ako rýchlo budeme pri tom nájdení nedostatoční. My by sme mohli milovať tých, ktorí nás milujú, ale On miloval tých, ktorí Ho nemilovali.

²² On bol najväčšou, prvou reprezentáciou lásky, ktorá kedy udrela zem, a bol opovrhnutý tými, ktorí na zemi žili, ktorých miloval. Nikto by nemohol nikdy milovať tak ako On; a žiaden človek nebol tak nenávidený ako On. Oni Ho nenávideli a opovrhovali Ním a odmietli Ho, ale to nezastavilo Jeho lásku. Smiali sa, keď visel na kríži, potom, čo v tom živote, ktorý žil, neurobil nič iné, než dobré veci, odpúšťal vinným, uzdravoval nemocných a robil veci, ktoré boli dobré. Pri Svojich posledných nádychoch na kríži, kde Mu po Jeho svätej tvári stekali vulgárne plivance tých, ktorí stáli okolo. On skríkol so srdcom plným lásky, „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.“

²³ On to mohol rozumieť. Súc Bohom On rozumie. Preto nás mohol milovať, keď sme neboli hodní milovania, pretože On je Bohom a On to rozumie. „Keď žil, miloval ma.“ Nikdy nebol žitý taký život, pretože to bolo zabalené v láske.

²⁴ Keď zomieral, spasil ma. Smrť, keď v záhrade Eden Boh Jehova požadoval... Trest za hriech je smrť a nemohla tam byť žiadna zmena. Nemohol tam byť žiaden iný spôsob, ako by o to bolo postarané. Pretože Boh je zvrchovaný a je nekonečný a je Sudcom nebies i zeme. Trest za hriech je smrť a nebol tam nikto, kto by mohol tento trest za niekoho iného zaplatiť. Lebo každý človek, hoci mohol zomrieť za iného človeka, ale aj on bol od začiatku vinný. Nebol tu nikto z nás, kto by mohol pomôcť inému, pretože sme boli všetci vinní. Sme narodení v hriechu, utvorení v nepravosti, prichádzame na svet hovoriaci ľži. A nikde tam nebol lúč nádeje. Boli sme odsúdení na smrť Bohom a každé stvorenie, ktoré sa kedy pohybovalo po zemi, bolo pod týmto odsúdením. Mohli tam byť čestní ľudia a robiť veľkolepé veci, ale on bol od počiatku hriešnikom.

²⁵ Existoval iba jeden spôsob, aby to bolo zaplatené, a to bola smrť samotného Boha. Tak Boh súc Duchom nemohol zomrieť, ale On prišiel dole v tele z mäsa a vyjadril Samého Seba v živote lásky, aby vzal všetku tú dobrotu, ktorou bol, a dal to dobrovoľne ako najvyššiu

nemôže nikdy pomyslieť na ten veľkolepý deň, keď povstal z mŕtvych; a anjeli to videli; v nebesiach nebies anjeli spievali chvály Bohu a radovali sa, zatiaľ čo starozákonní svätí v raji kričali, „Haleluja.“ „Ako vstal z mŕtvych, ospravedlnil.“ Nebesia sa zatriasli, zem sa zatriasla, raj sa zatriasol a peklo sa zatriaslo, keď vyšiel ten mohutný Hlas, On povstal z hrobu. „Ako vstal z mŕtvych, navždy ma slobodne ospravedlnil.“ Ó.

⁴⁵ A svätí, ktorí v Ňom zomreli, toto môžu spievať, keď sa dívame tam na tú úžasnú milosť; to, čo urobil, vidíme, že Boh to potvrdil spečením, „Krátku chvíľu a svet Ma viac neuvidí, jednako vy Ma uvidíte, lebo Ja vstanem z mŕtvych a budem s vami, dokonca vo vás, až do konca sveta ako potvrdenie, ako dosvedčenie, že to, čo Boh povedal, je Pravda, a to, čo Ja hovorím, je Pravda,“ povedal Ježiš. „Prídem vo forme Ducha Svätého. Učiním si s vami Svoj príbytok a budem s vami navždy žiť.“ Potom svätí, ktorí majú tú nádej vzkriesenia vo svojom srdci, môžu spievať túto pieseň:

V to jasné bezoblačné ráno;

Keď mŕtvi v Kristu vstanú;

A budú mať podiel na sláve Jeho vzkriesenia;

Keď sa Jeho vybraní zhromaždia v ich domovoch nad oblohou;

(S dokonalým uistením, s Pečaťou Božou, s napísaným potvrdením od samotného Boha.)

Keď tam bude vyvolávaný ten zoznam, budem tam.

Ó, niet divu, že povedali:

Keď žil, miloval ma. Keď zomieral, spasil ma.

Keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč. (Ó.)

Ako vstal z mŕtvych, navždy ma slobodne ospravedlnil.

⁴⁶ Hriechy sú omilostené. Všetky tie obete mohli byť mýtické, všetky tie obete mohli zlyhať. Ale v to Veľkonočné ráno, keď povstal z mŕtvych, Boh potvrdil, že To prijal. Niet divu, že to do môjho srdca prináša „Haleluja.“ Niet divu, že to spôsobuje, že ľudia stoja tvárou v tvár smrti, spôsobuje to, že ľudia nazývajú tie veci, ktoré neboli, akoby predsa boli. Kvôli čomu? „Ako vstal z mŕtvych, ospravedlnil.“ Ako viete, že On vstal z mŕtvych? Pretože vstal z mŕtvych v našich srdciach: navždy slobodne ospravedlnený.

⁴⁷ O štyridsať dní neskôr, keď stál, rozprával sa so Svojimi deťmi, gravitácia začala strácať svoju pozíciu. Diela boli dokonané. Trest bol

Neho boli dané hriechy a On naše hriechy odniesol ďaleko preč, tak ďaleko, že ich Boh viac nemôže vidieť. Pomyslite na to. Ó, Cirkev by mala zakričať, „Haleluja,“ za takého Spasiteľa.

⁴¹ Nie len, že sú naše hriechy odpustené, ale zostali pochované v mori zabudnutia, aby viac neboli spomenuté. „Keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč.“ Nemôžu byť viac spomenuté, pretože sú preč. Sú preč od Božích očí. Sú paralyzované. Sú navždy preč. Sú dané preč. Boh na ne viac nespomenie. Čo? Cirkev by sa dnes ráno mala radowať, keď vie, že naše hriechy nebudú viac spomenuté. Sú dané do mora zabudnutia, do takého hrobu, ktorý je pomimo akéhokoľvek vzkriesenia. Sú navždy mŕtve a je na ne zabudnuté. Sú také, akoby sa nikdy nestali. „Keď zomieral, spasil ma. Ale keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč.“ On ich odniesol tak ďaleko, až sa dostali do mora zabudnutia. Ó, vieme, že tie veci sa medzi nami úplne bezpochyby veria; a sú absolútne stopercentne pravda. Sú Božou pravdou. Všetky tie veľkolepé veci boli poza ľudským vyjadrením. Nikdy by sme nemohli vyjadriť našu vďačnosť za také veci.

⁴² Ale, ó, v tú Veľkú noc, „Ako vstal z mŕtvych, navždy ma slobodne ospravedlnil.“

Keď žil, miloval ma. Keď zomieral, spasil ma.

Keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč. (To bolo dobre.)

Ale ako vstal z mŕtvych, ospravedlnil...

⁴³ Čo bolo zmŕtvychvstanie? To bolo Božím potvrdením, že účty zostali zaplatené. „Ako vstal z mŕtvych, navždy ma slobodne ospravedlnil.“ Ó, aký Spasiteľ, vstal z mŕtvych. Čo Boh urobil? Človek môže trpieť, človek môže zomrieť, človek môže byť pochovaný. Ale Veľká noc bola najväčšou z nich, lebo to bolo Božím potvrdením, „Moje zákony boli vyplnené; Moja požiadavka zostala skrze Neho splnená.“ On Ho vzkriesil z mŕtvych. „Ako vstal z mŕtvych, navždy ma slobodne ospravedlnil.“ Nech je požehnané Jeho Sväté Meno.

⁴⁴ Niet divu, že to prináša emócie. Niet divu, že ľudské srdce to nedokáže poňať. Ó, s našou víťaziacou vierou tam môžeme stáť a povedať, „Sme navždy slobodne ospravedlnení,“ pretože On zomrel a bol pochovaný a Boh Ho znovu vzkriesil v to Veľkonočné ráno. Potom Boh dokázal, že to bolo prijaté, všetky veci, ktoré On urobil. Každá vec je slobodne zaplatená, môžete teraz ísť slobodní. „Ako vstal z mŕtvych, navždy ma slobodne ospravedlnil.“ Ó, nikto nikdy nemôže vedieť,

Obet', aby tak mohol odobrať vinu tých, ktorí boli vinní. Všetci z nás súc hriešnikmi, a neexistuje pre nás na svete spôsob, ako by sme kedy boli zachránení. On neprišiel na zem, len aby bol videný, ale On prišiel, aby zomrel ako Obeť.

²⁶ Ábel to vyjadril, keď obetoval Bohu oveľa lepšiu obeť než Kain; keď ku skale priviedol malého baránka s kúskom letorastu z viniča, ktorý bol obmotaný okolo jeho krku. Položil tam na tú skalu to malé stvorenie, naklonil jeho malú bradu dozadu a s kameňom rozdrvil jeho malé hrdlo; a ono bečalo a zomieralo a striekala krv, tieto malé biele chumáče vlny zostali nasiaknuté krvou. Ábel tam vyjadril Golgotu.

²⁷ Keď Baránok Boží, zabitý pred založením sveta, prišiel zaujať miesto vinných hriešnikov a bol zdrtený a doráňaný a vysmiatey, robili si z Neho žarty a zomrel smrťou, ktorou by nemohlo zomrieť žiadne stvorenie okrem samotného Boha; a Jeho zakrvavené chumáče vlasov viseli na Jeho ramenách, kvapkalo to na zem, to vyjadriť, akou hroznou vecou je ten hriech, keď musel zomrieť, aby vykúpil človeka zo života v hriechu. Nič by tak nedokázalo zomrieť. Nič by nedokázalo vydržať takú smrť. Je povedané, že keď prebodli Jeho bok, vyšla tam Krv a voda.

²⁸ Bolo to prednedačnom, s niekým som sa o tomto rozprával. A bol to vedec, ktorý povedal, „Je len jediný spôsob, ako sa to mohlo stať. A nebolo to kvôli tej rímskej kopiji, že On zomrel; a nezomrel ani kvôli nedostatku Krvi, pretože v Jeho tele stále bola Krv. Nezomrel kvôli rímskej kopiji alebo klincom, ktoré prebodli Jeho ruky, alebo kvôli trňovej korune, ktorú dali na Jeho hlavu. Ale to, kvôli čomu zomrel, bol žiaľ, pretože prišiel ku Svojim vlastným a Jeho vlastní Ho neprijali. Zomrel na zlomené srdce. Keď vedel, že samotné stvorenia času, za ktoré zomieral, aby ich vykúpil, plúvali do Jeho tváre a bol odmietnutý od ľudí.“

²⁹ Dávid, 800 rokov predtým, ako sa to stalo, skríkol samotným hlasom, ktorým On skríkol na Golgote, „Môj Bože, prečo si Ma opustil?“

³⁰ Čo za hrozná vec, ktorú hriech robí; oddeľuje človeka od Boha. A On bol tou Obeťou za hriech, ktorá musela byť obetovaná za naše hriechy. A On bol oddelený od Prítomnosti Božej. Hriech Ho oddelil. Boh zložil naše hriechy na Neho a On bol oddelený od Boha a preto skríkol, „Prečo si Ma opustil?“ A pretože bol opustený a musel zaujať toto miesto a vidieť Svojich ľudí, že On prišiel ako ich Spasiteľ a aby im obetoval Život; oni Ho odmietli. A to Ho tak zarmútilo, že mal až tak zlomené srdce, že sa Krv a voda a chemikálie v Jeho tele oddelili.

³¹ Ľudia nikdy nezistia, čo to bolo. A preto by tu nemohol byť nikto iný, kto by takto mohol zomrieť. Nestarám sa o to, ako veľmi by ste mohli byť mučení, ako by vám mohli dať nohy do klád na mučenie alebo rezať vás centimeter po centimetri alebo páliť vás centimeter po centimetri; nemohli by ste zomrieť takou smrťou, pretože nie ste tak utvorení. On musel byť Bohom. Musel byť viac ako človek vo svojej stavbe, Boh zomrel. Zomrel na zlomené srdce, s takým žiaľom nad svetom, že sa v Jeho tele udiala taká chemická reakcia, ktorá by sa nemohla udiť vo vás. Nemohli by ste tak trpieť. Neexistuje pre vás spôsob, aby ste mali taký druh žiaľu. Takže existuje iba Jeden, ktorý to mohol urobiť, a On to urobil.

³² Visí tam, ten vzácny Život, ktorý nepoznal nič, než lásku a robenie dobra, visel tam medzi nebesiami a zemou, bol tam vyzdvihnutý, vyzlečený donaha, zahanbený... Pomyslíte, ako by ste boli vy, vyzlečení donaha; nepoznali ste zahanbenie ako Boh, keď tam visel. Viem, že na krucifixe má na sebe omotané niečo malé, ale oni to tak nikdy neurobili; je to tam len kvôli tomu, že to tam dal umelec. Oni z Neho zvliekli Jeho šaty. Mal na sebe rúcho a oni to z Neho strhli a hádzali o to los. Bol zahanbený až do krajnosti. Jednako súc Bohom musel vydržať a hriešnici pľuli na Jeho tvár. Jednako súc samotnými hlbínami milosrdenstva musel verejne zomrieť, vyzlečený donaha. Malo to na Neho taký dopad, že to až oddelilo vodu a Krv. Niet divu... Myslím, že básnik to presne vyjadril, keď povedal:

*Uprostred pukajúcich skál a zatemnenej oblohy,
môj Spasiteľ sklonil Svoju hlavu a zomrel.
Ale otvárajúca sa opona odhalila cestu
do nebeských radostí a dňa bez konca.*

³³ Iste, On to musel urobiť. Medzi človekom a Bohom visela záclona a tá otvárajúca sa opona odhalila cestu do nebeských radostí a dňa bez konca. Golgota znamená niečo, znamená viac, než dokážeme vyjadriť. Iste.

*Keď žil, miloval ma. Keď zomieral, spasil ma.
Keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč.*

³⁴ Teraz to bolo odsúdené. Hriech nemal viac žiadnu pozíciu. Keď na kríži skríkol, „Dokonané je,“ hriech zomrel. Teraz je mŕtvy. Je s ním koniec. Je bezmocný. Je bez života. Pomyslíte na to, ľudia. Ten hriech, nepriateľ ľudských bytostí, je mŕtvy a bez života; nemá viac žiaden

efekt. Nemôže mať. Keď sa vytratilo slnko, hviezdy prestali svietiť, zem sa zatemnila, všetko to bolo vykúpené.

³⁵ Teraz je to mŕtve; je to pochované; je to bez života. Nemá to viac v sebe žiaden život, potom to musí byť pochované. Čo bolo pochované? Bolo pochované Božie Telo, lebo to bola Obeť za hriech. Bol to spálený Baránok; bol spálený ohňami nepravosti. Ten bezhriešny Baránok, ktorý nepoznal žiaden hriech, ten Boh, ktorý nepoznal nič zlé, Jeho život bol daný a tam visela Obeť za hriech. „Keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč.“ Musí byť pochovaný. Telo, obeť za hriech musí byť pochovaná.

³⁶ To je dôvod, prečo za chvíľu mnohí prídu jeden po druhom do tohto bazéna, aby sa dali pokrstiť v Mene Ježiša Krista. Prečo? Niečo sa udialo. Ten Duch, ktorý vyšiel z toho tela, keď On skríkol, „Dokonané je,“ odsúdil hriech v našich telách. A my to musíme pochovať, aby to viac nebolo spomenuté. Som tak rád, že to je.

³⁷ Keď je čokoľvek pochované, je to ukryté; je to preč z dohľadu. „A keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč.“ Boh viac nemôže vidieť naše hriechy, lebo sú pochované. Kde sú pochované? V mori zabudnutia. Pomyslíte na more zabudnutia. Boh si na ne viac nemôže spomenúť, pretože sú mŕtve aj pochované. Nemôže to byť ani viac spomenuté. Oni sú preč z Božej pamäte.

³⁸ On bol tiež v tomto „pochovaný“, On v Starom zákone reprezentoval... Oni mali dve... Mali obeť za hriech na očistenie svätyne. A pri tej obeti za hriech to bolo tak, že vzali dvoch kozlov a jeden kozol bol zabitý; a ten druhý kozol mal hriechy, ktoré boli umiestnené na toho mŕtveho kozla a dané na toho živého kozla.

³⁹ Pamätajte, Ježiš bol Ovcou. Bol Baránkom, ale v tomto prípade sa stal kozlom; On bol spravodlivý, pretože bol Bohom, Ovcou. Ale stal sa kozlom, hriechom, aby mohol byť obeťou za hriech pre teba a pre mňa: z Ovce kozlom.

⁴⁰ A Ježiš bol reprezentovaný v oboch tých zvieratách, v oboch kozloch. Lebo po prvé, on zomrel, on zomrel kvôli zmiereniu; po druhé, hriechy z toho zmierenia boli dané na toho „kozla úniku“ a ten „kozol úniku“ vzal hriechy ľudí a išiel ďaleko do pustatiny, aby odniesol hriechy ľudí. Čo to bolo? To bola smrť a pohreb nášho Pána Ježiša. Keď zomieral... „Keď žil, miloval ma. Keď zomieral, spasil ma. Keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč.“ On na Seba vzal hriechy ľudí a odniesol ich rovno dole do najhlbšieho podsvetia. On bol Obeťou za hriech. On mal hriechy ľudí. On za nich zomrel. A taktiež na